

LXX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Tillæg til Forordningen af 29de October 1794 om Hegn og Fred for Jorder i Danmark.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 28de April 1868.)

Under de Forhandlinger, som have fundet Sted i det Udvalg, til hvilket Folkethinget har overdraget at afgive Betænkning over det af Folkethingetsmanden for Odense Amts Hte Valgkreds, medundertegnede H. M. Petersen, indgivne Forslag til Lov om Tillæg til Forordning af 29de October 1794 om Hegn og Fred, er Opmærksomheden bleven henledet paa forskjellige Punkter i den nævnte Hegnsforordning, som særligt kunde synes at trænge til Forandring. Ikke blot forekommer det Udvalget, at der vel maatte være flere andre Hegn end de i Forordningens § 1 omtalte, som burde anses for tilstrækkelige og lovlige, men der er formeentlig Høie til at ønske Bestemmelserne i Forordningens § 3, jfr. § 16, om Forpligtelsen til at opføre, vedligeholde og gjenopføre de saakaldte varige Hegn, jfr. og Forordningens § 6, væsentlig ændrede. Forandringer i disse Henseender, der naturligvis begrundes ved de væsentlig forandrede Landboforhold og ved de Anstuelser, som have udviklet sig og nu ere gjældende, i Sammenligning med og tilbeels i Modsetning til Forholdene paa den Tid, Forordningen af 29de October 1794 udkom, ville imidlertid saa at sige angribe hele den Grundvold, hvorpaa denne Forordning hviler, og forudsætte en almindelig Revision og muligviis fuldstændig Ophævelse af den hidtilgjældende Hegnslovgivning. Ud-

valget, der har maattet ansee det at ligge udenfor sin Opgave at inklude sig paa deslige vigtigaaende Forandringer, har saameget roligere kunnet afholde sig herfra, som man efter Indenrigsministerens, for Udvalget gjentagne, Udtalelser tør nære sikkert haab om, at Ministeriet vil være alvorlig betænkt paa at fremme en saadan almindelig Revision af Hegnslovgivningen i en nær Fremtid. Udvalget har altsaa troet at burde bestemt indskrænke sig til de enkelte Punkter, som omfattes af det til Udvalgets Overveielse henviste Lovforslag, hvorvel man ved at røre ved disse Punkter kommer til at streife andre Punkter, paa hvilke der kunde være god Grund til ogsaa at ønske Forandring.

Lovforslaget gaaer, i alt Fald efter hvad der er tilfjttet ved samme, ud paa 2 forskjellige Ting: den ene at forandre den Maade, hvorpaa Spørgsmaal om Hegns forsvarlige Bestaendighed skal afgjøres, den anden at udvide Kredsen af disse Spørgsmaal. I første Henseende bestemmer Lovforslaget (§§ 1—4 og 7), at Stridigheder om et Hegns Bestaendighed skulle afgjøres, ikke af de i Forordningen af 1794 § 17 omtalte Synsmænd, der dog vedblivende skulle søge at mægle mellem Parterne, men af Sogneraadet i 1ste og Amtsraadet i 2den Instants. I den anden Henseende tilfjtter Lovforslaget at indbrage under denne Af-